

Vraag:

Het zalig worden is toch louter op grond van geloof? Wat betekent dan “nauwelijks zalig worden” in 1Petr.4:18?

Antwoord:

In het bedoelde vers staat (1Petr. 4:18):

“En indien de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en zon daar verschijnen?”

Het is inderdaad juist, dat iemand alleen door geloof in Jezus Christus zalig wordt (Joh. 3:16,36; Hand. 16:30,31; Rom. 10:9). Zalig worden is gevolg van wedergeboorte (Tit. 3:5), van het aanroepen van de Naam des Heeren (Rom. 10:13).

“Nauwelijks” betekent: ternauwernood, met moeite. “Zalig worden” betekent ook: gered of behouden worden.

In 1Petr. 4:17 staat:

“Want het is de tijd, dat het oordeel begint van het huis Gods; en indien het eerst van ons *begint*, welk zal het einde zijn dergenen, die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?”

Het huis Gods in onze bedeling is de Gemeente (Hebr. 3:6; 10:21). Het oordeel komt binnen de context van 1Petr. 4:12-19 overeen met lijden (vs. 13,15,19), smaad en lastering (vs. 14). Gelovigen blijven ondanks het lijden behouden voor tijd en eeuwigheid. Ongelovigen (degenen, die het evangelie Gods ongehoorzaam zijn) gaan verloren en overleven het oordeel niet.

De brieven van Petrus spreken ook over de tijd, die volgt op de huidige bedeling van de genade, waarin de roeping van de Gemeente als het lichaam van Christus plaatsvindt. Petrus schrijft over de openbaring van Jezus Christus (1Petr. 1:7,13) en de openbaring van Zijn heerlijkheid (1Pt. 4:13). Die openbaring is een periode, die begint bij de opname van de Gemeente (de dag van Christus: 1Kor. 1:7,8) en duurt tot aan het geopenbaarde Koninkrijk (de 1000 jaren), zoals beschreven in het boek Openbaring (Opb. 1:1). Christus openbaart Zich eerst aan de Gemeente, later aan Israël en nog later aan de volkeren in de wereld. Na de tijd van de Gemeente is het gelovig overblijfsel van het huis Israëls het huis Gods. Over Israël in de Joodse staat komt eerst het oordeel door de grote verdrukking (vgl. Jer. 25:18,29).

In 2Petr. 1:16 spreekt Petrus over de toekomst (Grieks: parousia; betekenis: zichtbare aanwezigheid) van onze Heiland. Ook deze parousia omvat een periode; te beginnen bij de opname van de Gemeente (1Thess. 4:13-18; 2Thess. 2:1). Het gelovig overblijfsel van Israël zal de toekomst van hun Messias verwachten (Matth. 24:3,27-30), maar dat is aan het eind van de 70^e jaarweek (Dan. 9:24-27). Dat is de periode van 7 jaren, die nog moet komen. Die 70^e week begint te lopen vanaf de opname van de Gemeente en eindigt met de wederkomst van Jezus Christus op de Olijfberg (met al Zijn heiligen: de Gemeente; Zach. 14:4,5; Matth. 24:30).

Daarnaast schrijft Petrus over de komst van de dag des Heren (2Petr. 3:10). Die dag wordt voorafgegaan door tekenen in de zon, maan en sterren (Luk. 21:25; Joël

2:10,11; Joël 3:14-16). Matth. 24:29 vermeldt, dat die tekenen in zon, maan en sterren **terstond** na de grote verdrukking zullen geschieden. Dan bedoelt de Bijbel de grote verdrukking, die over de huidige Joodse staat zal komen in de 2^e helft van de 70^e jaarweek (3½ jaar lang; Matth. 24:15,21; Dan. 9:27). Matth. 24:30 maakt vervolgens melding van de wederkomst van de Zoon des Mensen op de wolken des hemels (Zijn komst op de Olijfberg). Hiervan lezen we weer in Zach. 14:1-5.

Joël 2:31 en 32 leren ons dat bij de aanvang van de dag des Heren ontkoming zal zijn op de berg Sion, nl. te Jeruzalem voor degenen die de Naam des HEREN aange-roepen hebben. Zach. 14:4,5 vertelt ons op welke wijze dat gebeurt. Als de Heer wedergekeerd is op de Olijfberg ten behoeve van het gelovig overblijfsel van Zijn volk in Jeruzalem, zal er een vallei ontstaan die zal reiken tot Azal (de schuilplaats Petra/Sela). Door dat dal zal deze groep in nood zijnde gelovigen kunnen vluchten (Zach. 14:5). Als rechtvaardigen worden zij dan nauwelijks (ternauwernood, met moeite) behouden. Zij blijven in leven door de uitweg die de Heer bij Zijn weder-komst op de Olijfberg geeft.

In de brieven van Petrus vinden we nog meer voorbeelden van deze waarheid: 2Petr. 2:5: Noach bleef bewaard (behouden in de ark), terwijl de wereld der godde-lozen in de 'zondvloed' omkwam. 2Petr. 2:6-9 beschrijven ons de verlossing van de rechtvaardige Lot toen God Sodom en Gomorra door het vuur veroordeelde en verwoestte. Toen het oordeel Gods kwam, werden zij zalig (behouden).

Daarnaast is het zo dat gelovigen in de volgende bedeling moeten volharden tot het einde om zalig te worden (Matth. 24:13,14). In die dagen van de grote verdrukking, die ook over de volkeren komt (Opb. 7:9,14), is het leven als gelovige moeilijk, want hij kan niet kopen of verkopen (meedoen aan het economische systeem), omdat hij het merkteken van het beest niet heeft (Opb. 13:16,17). Na volharding (de Heer trouw blijven) zal hij het aardse koninkrijk te beërven.

Waar zal de goddeloze en (nl.) zondaar dan verschijnen? Voor hem is er geen be-houden. Hij zal omkomen in de grote verdrukking en uiteindelijk veroordeeld worden tot de poel des vuurs.

1Petr. 4:18 is een citaat van Spr. 11:31, maar dan wel vanuit de Septuagint (de Griekse vertaling van het O.T.) die in de dagen van Petrus gebruikt werd. De Sta-tenvertaling heeft Spr. 11:31 vanuit de Hebreeuwse grondtekst vertaald en dan valt ons enig verschil op. Er staat

“Ziet, den rechtvaardige wordt vergolden op de aarde, hoeveel te meer den goddeloze en zondaar!”

Hier gaat het over de vergelding des loons voor rechtvaardigen op de áarde, name-lijk voor gelovigen van Israël en de overige volkeren die het geopenbaarde konink-rijk beërven. De goddeloze zondaar wordt ook vergolden naar zijn boze werken (Opb. 22:12; 2Thess. 1:6-8; Matth. 16:27) en zal komen in de buitenste duisternis (~ dodenrijk; Matth. 22:13; 25:30) en later - na veroordeling bij de grote witte troon - in de poel des vuurs (Opb. 20:11-15).